

Tábor 6.10.2013
bratr farář Ondřej Kováč

KÁZÁNÍ

hlavní čtení:

Jan 11. kap.: Vzkříšení Lazara

Astronomické, i to skutečné, slunečné léto již skončilo. Je konec září a noci a rána jsou již pořádně chladná až to leze do kostí. Četnější již budou dny s oblohou zamračenou a ne s modrou jasnou oblohou nad námi. Dny se budou zkracovat a bude přibývat tmy. Ti optimističtější si mohou říci, že je to koloběh přírody Boží a mohou si jistě najít na všem něco krásného. Ale náš život není a nikdy nebude podobný přírodnímu koloběhu ročních období. Ano, někdy se může někomu jevit, že těch konců v životě je nějak více než začátků. Starosti, které na nás doléhají, jsou podobné tmě, která zkracuje jasné dny s modrou oblohou nad hlavou. Dnes jsem začal nějak smutně a pesimisticky. Má takto kázat křesťanský a ještě k tomu evangelický farář? I to k životu i ke kázání patří. Naděje a radost, která je obsažena v evangeliu, nepřichází tam, kde již naděje a radost je, nýbrž tam, kde chybí.

Do tohoto období a do takových myšlenek a nálady také mluví dnešní oddíl evangelia o vzkříšení Lazara. Mám za to, že lépe by bylo tento oddíl evangelia nazvat „Jak Ježíš vrátil Lazara zpět do života“. Ze žádného oddílu evangelia nám nikdy nesmí vypadnout Ježíš, o něho jde. Ježíš na různá místa chodil a tam ukazoval svá mocná znamení, aby mnozí uvěřili a měli naději a radost. Tím snad největším znamením bylo, když Ježíš probouzel mrtvé k životu. K životu Ježíš vzkřísil dceru Jairovu a syna Naimské vdovy. Když vzkřísil Lazara, bylo to znamení největší. V případě Jairovy dcery nebo syna Naimské vdovy by mohl někdo říci, že je Ježíš jen probudil z klinické smrti, neboť je oba vzkřísil krátce po jejich smrti. Ale Lazar, a na tom si vyprávění evangelia dává záležet, byl skutečně mrtvý i podle vědeckých i prostých lidských zkušeností, neboť ležel již čtyři dny v hrobě a byl cítit zápach.

Evangelium dnes hovoří o třech věcech:

- 1) Kdo je Ježíš Kristus, v něhož věříme? Pán Ježíš Kristus triumfuje nad lidskou nedůvěrou, beznadějí, a nad smrtí. Triumfuje proto, aby mnozí uvěřili, že On je ten mocný na nebi i na zemi. Pán Ježíš není jen Bůh ve smyslu duchovní bytosti, ve smyslu duchovního poznání, které nás má očistit a přitáhnout do nebe, do duchovního světa po smrti. Bůh mocný jen na nebi a až někdy po smrti byl by Bohem polovičním. A tak můžeme i dnes v tomto ročním období vyznat, že Ježíš Kristus je Pánem mocným, jeho vláda se uskutečňuje všude a je důležitá pro život, ne až po smrti.
- 2) Co činí Ježíš pro záchranu života již zde na zemi? – Ježíš volá. Volá na nás jako na Lazara. Ježíš volá každého člověka jeho jménem, nepřistupuje k lidstvu jako k bezejmenné mase lidí, na které by mu nezáleželo. Lazar to znamená Bůh je moje pomoc.
- 3) Evangelium chce dále zdůraznit, jaká má být naše víra. – Víra může být množina znalostí o Bohu, o Kristu. Ovšem víra je umění, jak žít, nebo spíše jak rozpoznávat skutečné projevy Boha ve svém životě a jejich důležitost. A mám za to ve shodě s evangeliem, že je to ta skutečná víra. Četli jsme, že Lazarova sestra hovořila s Ježíšem jako již pravá křesťanka s výbornou znalostí křesťanských pravd. Ježíš jako učitel ji katecheticky přivádí k jasnému vyznání, že Ježíš je Mesiáš. Ona věří, že její bratr bude vzkříšen na konci věků. Ona však

před samotným hrobem brání, když chce Ježíš Mesiáš otevřít Lazarův hrob, velice se podivuje jeho příkazu. Nalézt víru, která vidí skutečné Boží projevy, je velice těžké a raději mnozí lidé i teologové Boží projevy odsouvají až na konec tohoto věku – ze země do nebes. Naše plány se rozcházejí s plány Božími. Ale Ježíš je vždy ten, který udává tempo a určuje dění. Můžeme s jistotou přijmout a vědět, že doopravdy nikdy tak nečiní člověk. Právě na to se můžeme jistě s důvěrou spolehnout. Je však pokorné uvědomovat si, že Bůh nás nechrání od upadnutí do starostí, před onemocněním, před podlehnutím hříchu, před podlehnutím smrti. Bůh však o našich trápeních a o ohrožení ví a přichází, aby se, jak to ukázal Ježíš, rozhorlil na to, co nás ohrožuje a zavolal nás našim jménem. Kdo ho slyší jako Lazar, ten nemůže nejít. Ano, podle našich časových plánů a možností přichází často i pozdě. On není na pouhé tlačítko. To, co On činí, je proto, aby uvěřili mnozí a ukázala se Boží sláva.

Ježíš přichází i dnes a volá k životu. On je život a vzkříšení. V to věřme každý den, ať na jaře, nebo i na podzim, kdy přibývá tmy. Věřme tomu v nemoci i ve zdraví.

Modleme se.

Náš Pane, Kriste, přijď, zaplač, rozhorli se, abys obmyl to, co by se dalo snad nazvat zápachem hříchu. Přijď a zavolej nás k sobě ven ze tmy na světlo, z neznalosti k poznání, že Ty jsi pravý život a vzkříšení, ta cesta, pravda a život dnes a navždy. Amen.